

KÄK

2/2015

SISÄLLYS

- 3 Piäkirjoitus
- 4 Kuraattorin löpinät
- 6 Uutiset
- 8 SKO maailmalla: Kohteena Lund
- 12 SKO 90v - 11.4.2015 Hus Lindman
- 14 Vuosijuhlat Kuvina
- 16 SKO goes Helsinki
- 18 Kyllä äiti tietää ja muita kulinaarisen tutkimuksen menetelmiä
- 20 Talk like a pirate day –party 19.9.2015
- 21 Väliin Putoajien Kerho – Curlingia ja karaokea
- 22 Isännän SKOktoberfest
- 23 Muistoja SKO:n beanijasta
- 24 Jaloviinakerhon kesäpäivät
- 25 Uusi-S 2012-2015 R.I.P.
- 26 Nähtyä, Kuultua, Haistettua, Maistettua...

KÄK

Turun Yliopiston Savo-Karjalaisen Osakunnan jäsenlehti

Perustettu 1930

ISSN 0786-0315

Numero 2/2015

1 . Painos Marraskuu 2015

Painopaikka: Juvenes Print

Painosmäärä: 80 kpl

TOIMITUS

Päätoimittaja: Mari Agge

Toimittajat: Katja Kaulo, Tomi Metsälä, Pekka Rantanen, Laura Nurminen, Saana Kallio, Kristian Dorra, Mari Säisä

Kuvat: Lauri Hannus, Tomi Metsälä, Katja Kaulo, Aake Kinnunen, Laura Nurminen, Saana Kallio, Kristian Dorra, Maija Toivonen

Taitto: Markus Vuorio

JULKAISIJA

Turun yliopiston Savo-Karjalainen Osakunta ry.

Rehtorinpellonkatu 4-6 B

20500 Turku

Puh. 044-5875831

Email: sko@utu.fi

Web: <http://sko.utu.fi>

PIÄKIRJOITUS

SKOn 90. juhlavuosi se vain jatkuu! Juhlia onkin ollut laidasta laitaa, ja jollei omissa ole ollut tarpeeksi niin seikkailunhaluiset osakuntalaiset ovat käyneet edustamassa ulkomaita myöten. Ja se näkyy tässä KÄKin numerossa, sillä sen voisi melkein jopa nimetä Suureksi Vujuspesiaaliksi, niin innokkaasti etenkin vuosijuhlia on toimituksessa raportoitu. Ja mikäpä siinä, ovathan suuret vujut akateemisen elämän huippukohtia ja aina ikimuistoisia kokemuksia. Osakuntamme "edustavaa" käytöstä on myös syytäkin esitellä ja pukuloistoa ihailla. Tässä numerossa pääsemme muistelevaan niin omia huhtikuisia upeita 90-vujujamme kuin tämän syksyn lundilaista versiotakin aiheesta. Lisäksi mukana on tiukka reportaasi Helsingin ystäväosakuntiemme railakkaista 110-vuotispiipaloista. Jollet siis itse ole päässyt juhlahumuihin mukaan, KÄK tarjoaa mojavon kurkistuksen vuoden vujutarjontaan.

Jotta SKO ei kuitenkaan vaikuttaisi pelkästään pingviiniherrojen ja kahisevien daamien puuhastelulta skumppalasin vinossa, on lehtemme tietenkin täynnä myös osakunnan muuta toimintaa ja "arkisempaa" meininkiä. Ja sitähan riittää, kerhoista teemajuhliin. Juuri tämä tapahtumien moninaisuus on rikkaus, ja tässä numerossa onkin juttua niin Väliin Putoajien Kerhosta kuin Piraattibileistäkin. Toimitus on kiertänyt taas tilojamme tiiviisti uutisvainu päällä ja kamerat tanassa, ja taltioinut osakuntatunnelmia laidasta laitaa. Ja koska SKO ei ole vain tapahtumia, mukana on myös korkeatasoista tieteellistä sisältöä Kulinaariselta tiedekunnalta, jonka pohjalta seniorijuhlissa väitellään.

Vuoden suurin muutos tulee olemaan rakkaan Uusiksen menetys, ja senkin takia on tuntunut oleelliselta taltioida kaikkea sitä elämää, jota tämä keltainen talo ja sen pihamaa on saanut nähdä viime vuosina. Mukana on myös muistelu Uusiksen alkua ajoilta, sillä onhan muistettava tämänkin tilamme väliaikaisuus. SKOn 90-vuotiseen taipaleeseen on nimittäin ehtinyt mahtua monen monta vaihetta ja taloa, ja siitä huolimatta eteenpäin porskutetaan. Osakuntalaisuus säilyykin vaikka seinät vaihtuvat, ja uusia tuulia on taas luvassa.

Katse siis SKOn tarjoamiin valoisiin hetkiin talven pimeään keskellä, ja riemu pintaan!

piätoimittajanne

Mari Agge

KURAATTORIN LÖPINÄT

Ihanan pullan- ja kukontuoksuista päivää ihanat ihmiset.

Lähes vuosi on nyt kulunut siitä, kun sain kunnian toimia ensimmäistä kertaa SKOn Kuraattorina, ja vuosi on ollut täynnä mitä mielenkiintoisimpia haasteita ja tehtäviä. SKOn perinteikäs ja arvokas historia turkulaisen ylioppilasliikkeen yhtenä tärkeistä pilareista tuli esiin, kun osakunta täytti 90 vuotta. Oli erityisen hienoa nähdä useita vanhempia jäseniä, joilla oli mahtavia tarinoita omasta opiskeluajastaan sekä uusia jäseniä, joissa on osakuntamme tulevaisuus. Vielä hienompaa oli nähdä se yhteys, jonka vanhat ja uudet löysivät SKOn kautta. Osakuntalaisten yhteishenki ja ystävällisyys toisiaan kohtaan lämmittää minua suuresti (tai ehkäpä siihen myötävaikuttaa myös se Jaloviina).

Osakuntamme on nyt muutoksen edessä. Uusi-S, rakas osakuntatalomme jo jonkin aikaa, on nyt poistumassa käytöstä. Itse asiassa, kun tämä lehti julkistetaan, vietämme viimeisiä suuria pöytäjuhlia talossa ennen sen purkua. Osakuntamme tilat B-talolla käyvät ahtaammiksi, ja uusien tilojen löytäminen kerhoille ja toimistoille kampusalueen läheisyydestä on mielestäni tärkeää. Myös oman suuremman biletilan puuttuminen tuo haasteita toimintaan omien bileiden osalta. Koska Uusiksen kaltaista tilaa ei ole, vaikuttaa siltä, että osakuntien biletoiminta tulee siirtymään enenevässä määrin paikallisiin yökerhoihin.

Osakuntamme aiemman toiminnan valossa tämä siirtymä saattaa olla haastava. Monet hyvilläkin ideoilla pidetyt osakuntien bileet yökerhoissa ovat epäonnistuneet syystä tai toisesta. Oma taustani ainejärjestöissä, joissa yökerhobileet ovat arkipäivää, on auttanut osakuntaa luomaan uusia ystävyys-suhteita, ja tästä hedelmää kannammekin Pikku-2-bilesarjalla koko tämän lukuvuoden. Uusien ystävyys-suhteiden luominen aine- ja harrastusjärjestöihin sekä näiden ystävyys-suhteiden aktiivinen ylläpitäminen onkin mielestäni tärkeää osakunnan vakaan tulevaisuuden kannalta. Tämä kaikki tulee luonnollisesti toteuttaa vanhoja perinteitä ja toimia kunnioittaen.

Seuraavan vuoden hallituksen ja toimihenkilöiden tehtävä ei siis tule olemaan helppo, mutta mielestäni edellytykset siihen ovat loistavat. Ei siksi, että SKOn historia osana opiskelijatoimintaa Turun yliopistossa on niin mittava, eikä siksi, että pohjatyö on tehty kunnolla. Tehtävä on helppo, koska me osakuntalaiset olemme yhtä suurta perhettä, jossa jokainen tukee toistaan. Yhdessä me selviämme näistäkin haasteista helposti vähentämättä ainuttakaan nykytoimintoa. Laadusta tinkimättä tehdään myös Juhla Mokka.

Ihanaa vuoden loppua ja kevättä kaikille!

Pekka Rantala
I Kuraattori

MUISTATKO MITÄ TAPAHTUI 2000-2015?

By Tomi Metsälä ja Mari Säisä

UUTISET

koonnut Katja Kaulo

Osakunta onnittelee! Harrastusmerkein, ansionauhoihin ja ansiomerkein palkitut ja takana oikealla inspektori emeritus Lauri Ojala ja inspektori Kari Liuhto. (Kuva: Aake Kimmunen)

NAUHOJA JA MERKKEJÄ

Turun yliopiston Savo-Karjalaisen Osakunnan ansiomerkkilautakunta kokoon-tui 29.3.2015, ja myönnetty kunnianosoitukset julkistettiin 90. vuosijuhlissa 11.4.2015 Hus Lindmanissa. Harrastusmerkin arvoisesti

olivat ahertaneet Vaula Vaa-jasaari, Hannu Ala-Olla, Toni Kangasoja, Eero Pihkala, Pekka Rantala ja Laura Nurminen. Kunnian kantaa ansionauhan saivat Kerttu Ilola, Satu ”Lilli” Pitkänen ja Otso Pohjalainen. Ansiomerkit myönnettiin Markus Vuori-

olle ja Katja Kaulolle.

Vuosijuhlissa julkistettiin myös stipendin saaneet: Kymenlaaksolaisen Osakunnan stipendin sai Mirjami Lappalainen ja SKOn kaikkien kotimaakuntien stipendin Kristian Dorra.

KYKKÄLIIGA

Kyykkäliigakauden 2014-15 runkosarjan voitti Paavin Peenis, joka 20 ottelustaan vei nimiinsä 16. Kuudenneksi runkosarjassa yltänyt Aapon Napaketut keräsi voittoja yhteensä yhden, kun vasta-joukkue ei pelipäivänä päässyt paikalle. Ensimmäisen pelaamalla saavutetun voittonsa Aapon Napaketut taisteli Tampereen MM-kyykässä 2015.

Kyykkäliigan pudotuspeleihin tiensä raivasi kuudesta joukkueesta vain kuusi parasta. Runkosarjan

kaksi parasta pääsivät suoraan välieriin.

Kyykkäliigan mestariksi itsensä taisteli kaudella 2014-15 ADS, joka tahkosi välierät ja finaalit häviöttä. Runkosarjan voittaja Paavin Peenis laskeutui siis finaalisarjan lopuksi hopeapallille. Pronssiottelussa HCP nujersi Axis of Boozen.

Kyykkäliigakausi 2015-16 rytikästiin käyntiin 9.11.2015.

PEUROISTA JALOIIN

Jalopeura (joidenkin lähteiden mukaan Jalopuura) Torkkeli on siirtynyt emerit-

usjalopeuraksi. KÄK-lehden mennessä painoon veti jaloviinakerhoa vt. Jalopeura Tomi Metsälä. ”Mahdammeko vielä nähdä sen päivän, kun Jalopeura pysyy virassaan ihan koko vuoden”, pohtivat jaloviinakansan syvät rivit. Viimeisimpien tietojen mukaan emeritusjalopeura Torkkeli ei muista syitä eroonsa, mutta tämä on vain osa jaloviinakerhon viehätystä ja pitkää jatkumoa sen ”minkä tähden”-pohdiskeluille.

Oi niitä aikoja! Kuvassa Jenny Suikkanen, Linda Vahtera, Santtu Hietämäki ja Saana Kallio beaniaikoinaan. (Kuva: Aake Kinnunen)

LISÄÄ CIVIKSIÄ

SKOn 90. vuosijuhlien (11.4.2015) jatkoilla XXXVI dokaanin Vaula Vaajasaaren suorittamassa civikseksi kohottamisseremoniassa beaniudestaan luopuivat Jenny Suikkanen, Linda Vahtera, Saana Kallio ja Santtu Hietämäki.

LIPPU KULKEE

SKO osallistui taas perinteiseen tapaansa Vapun lip-pukulkueseen. Lipunkanta-jana toimi Sanna Mäkelä ja airuina olivat Tomi ”Tonto” Metsälä ja Markus Vuorio.

MUUT LEHDET:

Toimituksemme on ilahtu-nut lehtemme saamasta huomiosta markkinointialan ammattilaislehden nettis-ivuilla. ”Käk sisältää ruoka-reseptejä ja reportaaseja esi-merkiksi vierailuista maat-iloilla”, toteaa Markkinointi & Mainonta -lehti artikkelis-saan Käk! Taas Lidl tempaisee näyttävästi (24.5.2015). Harvemminpa vaan on lehdessämme sen-tään ollut juttuja maatilavi-erailuista. Ehkäpä enem-minkin olisi voinut mainita reportaasit Savosta, Kar-jalasta ja Kymenlaaksosta tai excursiot, juhlat ja kyykkä-entäät. Pahiten toimituksen silmään kuitenkin särähti ot-sikkoon asti eksynyt kirjoit-

usvirhe. Korjatkaamme siis paino- tai digivirhe-paholais-ten kepposet Markkinointi & Mainonassa: Käk! Taas SKO tempaisee näyttävästi.

URHEILULEHTI

(30.10.2015): SM-LIIGAN YLISTETTY

IHMESUURA MYSTISESSÄ LUISUSSA – ”KYYKÄNNYT OIKEIN KUNNOLLA!”

KÄK-toimituksen saamien tietojen mukaan kyykkämes-tari on valmis käymään neu-votteluja SaiPan siirtymisestä Liigasta SKOn kyykkä-liigaan.

SKO PRIDE

SKO edusti lippuineen komeasti myös Turun Pride-kulkuessa 15.8. 2015. Kuvassa väenpaljouden kes-keltä pilkistävät lipunkantaja 2. kuraattori Tomi ”Tonto” Metsälä, ja airueena 1. kuraattori Pekka Rantala.

SKO MAAILMALLA: KOHTEENA LUND

Syksyllä 2015 se tapahtui jälleen. Helsingkrona Nation, joka on SKOn ystävyysosakunta lähetti meille kutsun heidän vuoden toiseen suureen juhlaansa nimeltään Snörsjöabal. Tämä olisi järjestysnumeroltaan 125. juhla, joten osakunnan Isäntä (Kristian „Kraldo” Dorra) innostui reissuajatuksista välittömästi. Olihan Isännällä myös viran tuoma oikeus olla edustajana kaikenlaisissa kinkereissä niin maailmalla kuin kotimaassaan. Matkaan päätti myös lähteä innokas II Kuraattori (Tomi „Tonto” Metsälä). Retkue oli päätetty, ei muuta kuin Ruotsinvalloitusta suunnittelemaan.

Ja kun valloitusretkelle lähdettiin, niin sinenhän lähdettiin täydellä laidallisella. Ennen itse lauantai-illan pääjuhlaa perjantaina sai harjoitella sikäläisiä pöytätapoja sitsien muodossa. Koska juuri muuta kuin tummaa pukua tai pingviinitakkia ei koko viikonloppuna tarvinnut käyttää, ei mukaan sitten juuri muuta otettukaan.

Lundissa Helsingkrona Nationin toimistolla oltiin pirtsakan aikaisin noin klo 11 aamupäivällä. Tämän jälkeen meille annettiin kulkukortit ja kulkuluvat (tarkkaa hommaa!), minkä jälkeen meidät ohjattiin yösjallemme osakuntarakennuksen kellariin. Tässä vaiheessa väsyneet matkalaiset ottivat tehotorkut, kun kuitenkin matkalla oli oltu jo aamuneljästä asti. Pian majapaikkaan palasivatkin Helsingkronan muut ystävyysjärjestöt; Helsingin Östra Finlands Nation sekä V-Dala Uppsalasta.

Edessä oli valintojen hetki: yrittävätkö sankarimme rohkeasti käydä tulta päin virkamieksruotsinsa voimin vai menevätkö siitä mistä aita on matalin eli englanninkielen malliin. Isäntä urhoollisesti yritti kahden sekunnin rustituksella praataa sen svenskansa, jonka näki täyttävän kohteliaan yrityksen rajat mutta totesi haasteen olevan paineen alla liian kovan. SKOn kaksikko tultiinkin tuntemaan loppureissun ajan esittelyllä

„Kraldo and Tonto from Åbo.”

Helsingkronan ystävyysjärjestöjen edustajille oli luvassa ylimääräistä herkkua ennen sitsejä. SKOn edustajat pääsivät tutustumaan uuden osakuntatalon „edustustilaan” ja edustava olikin! Kattoterassiilta tai tilan valtavista näköalaikkunoista aukesi näkymä koko Lundin ylle. Näkipä sieltä jopa Kööpenhaminaan johtavan sillankin. Alkudrinksujen jälkeen pääsivät sankarit sitsaamaan Ruotsistyle. Onneksi sitsit seurasivat tuttua kaavaa, joten suurempia yllätyksiä ei tullut, vaikka edustajamme joutuivatkin paikallisen juh-lamestarin pyynnöstä esittämään suomen-

kielisen sitsilaulun. Sitsit päättyivät, jonka jälkeen tila tyhjennettiin vauhdilla, sillä alkamassa olivat perjantaikemut. Pitihän sitä juhluvieraille näyttää vähän kaupunkiakin, joten sitsijatkojen „ohessa” suoritettiin pienimuotoinen osakuntabaarikierros Lundin yössä. Kun oltiin päästy sinne ja takaisin, oli osakunnan omakin tanssilattia vielä auki, samoin läheinen kebukioski, jonka kautta totta kai sai ennen auringinnousua palata kellarin majoitustilojen lämpimään huomaan.

Lauantaipäivä oli pyhitetty omatoimiselle toipumiselle ja itse pääjuhlaan valmistautumiselle, joten edustuskaksikkomme käytti tilaisuuden hyväkseen ja suoritti kaupunkikierroksen tällä kertaa päivänvalossa. Aamiaisen nautittuaan ja tuliaiset ja etkojaiset hankittuaan delegaatio palasi kämpille järjestämään majoituksetkot SKO-style, koska hesalaisten ja uppsalalaisten etkoilutaidot eivät todellakaan ole kovinkaan maankuuluja meillä päin. Itsehän piti sekin hoitaa, jotta varmana onnistuu!

Lopulta delegaatio veti frakit päälle ja lähti kävelemään itse pääjuhlapaikkaan jossa kuljettiin sisälle punaista mattoa pitkin ja sisällä aulassa juhlakansaa tervehti kuoro laulaen. Joten ei muuta kuin juomaliput ostamaan ja yläkertaan mars! Välitasanteella airuet kysyivät lippujemme perään jotka olimem saaneet alakerrassa ilmoittautumisen yhteydessä. Olimme saaneet VIP-kortit, joten meidät ohjattiin alkudrinkille kartanon vasempaan siipeen, jossa myös tervehdykset otettaisiin vastaan. Tervehdysten vastaanottaminen ei sujunut ongelmitta, sillä koska kielenä oli ruotsi ja vieläpä vahvasti murtaen, delegaatiollamme oli vaikeuksia seurata jokaista kaskua ja puhetta. Kuitenkin kävi myös niin höpsösti, että Helsingkrona Nationin inspehtori unohti SKOn delegaation olemassaolon! Mikä skandaali! Isäntäväkemme olikin nolona ja häpeissään ja lupasi meille oman hetkemme parrasvaloissa sopivana hetkenä.

Pääjuhlan alettua ja vujufiilisen nousua pääsi edustajistomme kuitenkin yli illan katastrofaalisesta alusta. Juhla eteni tuttuun malliin konferenssien rytmittäessä ruokailua ja juhlapuheita sekä ansioituneiden patujen palkitsemisia. Pieniä kulttuurierojakin kuitenkin löytyi; juhlan alussa tuli jokaisen antaa omalle pöytä-avecilleen pieni lahja. Onneksi tästä oli varoitettu sankareitamme etukäteen, joten he olivat täysin tilanteen tasalla. Shokeeraavampi kulttuuriero oli kuitenkin väliinhuutelun hyväksyminen tietyissä raameissa sekä ruotsalaisten tanssimattomuus juhlassa. Lähin vuosijuhlatansseja muistuttava perinne oli yhteislaulun säästyksellä pöytien ympäri kiertäminen tuoilta toiselle siirtyen. Outoja nuo lundilaiset.

Pääjuhlan virallisen osuuden päätyttyä alkoivat jatkot samassa osoitteessa. Jostain kumman syystä edustajillemme mainostettiin, että VIP-lipulla varustetut henkilöt pääsevät omaan saliinsa nauttimaan ilmaisia virvokkeita niin paljon kuin halusivat. Tässä vaiheessa jano vähän vaivasi, joten kaksikkomme päätti testata tätä vaihtoehtoa. Edustajisto ei kauaa ehtinyt kurkkuaan kostuttaa, sillä heitä informoitiin

pian, että yöruokaa oli tarjolla alkumaljasalissa. Kesken ruokailun tulikin yllättävä pyyntö, että kaksikkomme tulisi tuomaan SKOn tervehdyksen täydelle salille iloisia juhlijoita. Lahja ja puhe otettiinkin vastaan runsain suosionosoituksin ja isäntäväki oli jopa liikuttunut lahjamme henkilökohtaisuudesta ja persoonallisuudesta. Tämän jälkeen jatkot pääsivät alkamaan tosissaan.

Jotta reisusta saataisiin kaikki irti, edustustii-
mimme jakautui kahteen osastoon toisen puoliskon hoitaessa ilmaisten virvokkeiden tuhoamisen ja sosiaalisoinen toisen keskit-
tyessä edustamaan osakuntaa pöytien päällä tanssien. Pitipä myös mennä tanssilattialle kääntymässä, kun livebändi pani parasta ruotsalaista (ja muunmaalaista) rokkia. Ilakointi jatkui puolin ja toisin aina siihen asti kunnes oli aika siirtyä takaisin takaisin osakunnalle, jossa kellariosastomme valvoi vielä pienimuotoisten saunaloungejatkojen merkeissä. Pääjuhlan ilta oli siten edellistä sitsi-
iltaa hillitympi, tai sitten SKO-edustajistomme ei vain löytänyt oikeita jatkoja.

Sunnuntaina olikin luvassa brunssi ja, voi veljet, kun se tuli kaksikolle tarpeeseen. Pihalla oli pomppulinna jonka edustajamme testasivat ja totesivat dagen efter -epäyhteensopivaksi. Brunssi oli kuitenkin runsas, tuore ja taittoi pahimmat olotilat helposti. Asiaa auttoi myös mielenkiintoinen brunssidrinkki „Rise and Shine” joka koostui kuohuviinistä ja sitruunakermajäätelöstä. Brunssin jälkeen olikin aika mennä pakkaamaan ja hyvästellä uudet ystävämme, Helsingkrona Nation sekä Lund. Viikonloppu oli ikimuistoinen ja takaisin on päästävä.

Ensi vuonna taas! Suosittelemme!

Tomi "Tonto" Metsälä II kuraattori, Kristian "Kraldo" Dorra, isäntä

ChTR käsittelemässä punaviiniä. Juhlan vuoksi pöytä on kulkikas ja pöytäliina jättää pöydän värinkin arvailujen varaan. Chevaliers de la Table Rouge on osa sekä SKOn historiaa että nykyisyyttä: 1960-luvulta asti pyörinyt kerho kokoontuu kerran viikossa tutustumaan viineihin leppoisissa merkeissä ja auttamaan yhä uusia osakuntalaisia perehtymään viinien kiehtovaan maailmaan. (Kuva: Aake Kinnunen)

SKO 90v – 11.4.2015 HUS LINDMAN

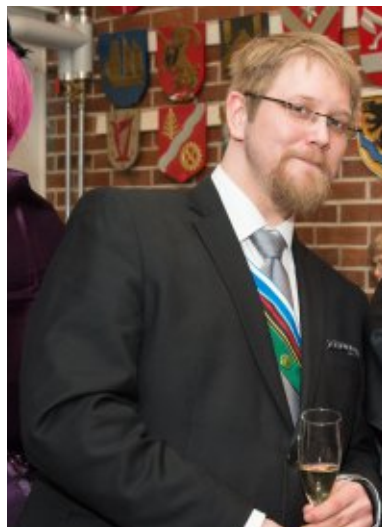
Savo-Karjalainen Osakunta juhli 90-vuotista taivaltaan tyylilleen ja arvolleen sopivasti. Jaahas, että viinaa ja naisia, voisi nuivemmanpuoleinen ja perin vakavamielinen lukija paheksuen kivahtaa. Onneksi nuivemmanpuoleisia ja vakavamielisiä lehden-selailijoita ei lukijakuntaamme kuulu ja

levikkimme piiriin päädy. Alkoholia ja naispuoleisia juhlijoita oli toki läsnä. Muutoinkin (tai tästäkin johtuen) oli mukavaa. Osakuntaa juhlistettiin taas iloisessa seurassa lauleskellen, mennyttä muistellen ja uusia muistoja luoden. Juhlavasti, mutta ah, niin osakuntalaisesti!

-raportoi Katja Kaulo

Nykyisen lainsäädännön vaatima selfie. Kuten hyvin tiedetään ja laajalti tunnustetaan, tuli juhlaselfiestä pakollinen osa tapahtumaa 2010-luvulla, kun lukuisat ihmiset alkoivat kyseenalaistaa naamansa läsnäoloa memeissä kemuissa. Nyt pystyy aukottomasti todistamaan, että oli naamat. Kuvassa todistuskappaleet: Hannu Ala-Olla (oik.), Juho Ollila (tak.), Toni "Haikkari" Kangasoja (siin.välis.), Topi Savolainen (takavas.), Mari Säisä (etuoik.) ja Katja Kaulo (vas.ed.). (Kuva: Katja Kaulo)

Tänne vaan mukaan yhteiskuvaan! Kuvaan ehtineet SKOn yksikymppisten juhlistajat oikealta luetteluna: dokaani XXXVI Vaula "Vautsivau" Vaajasaari, Otso "zOtso hankki taas vaakunan" Pohjalainen ja KÄÄKin päätoimittaja Mari "Agge" Agge. Kuvaan melkein ehti dokaani XXXV Juho "The Doge" Ollila. (Kuva: Katja Kaulo)

Historian lehdet havisevat ja kääntyilevät ajan tuulen niitä heilutellessa. SKOlla on SKOossa jo aika nide, mutta lisää tekstiä kirjoitetaan. Osakunnan 90-vuotisjuhlan ohjelmassa oli myös inspektorin vaihto. Kuvassa oikealla inspektori 2009–2014 professori Lauri Ojala, keskellä uusi inspektori professori Kari Liuhto. Vasemmalla osakunnan kunniajäsen, inspektori 1976-1981 Mauno Mielonen (Kuva: Aake Kinnunen)

I kuwaattori Pekka Rantala ja emäntä Nina "Lils" Magnusson cocktail-tilaisuudessa YO-talo B:n Osakuntasalissa. Heidän kirkkaiden silmäinsä pilkkeestä paistaa juhlatunnelman ohella ylpeys 90 vuoden ikään yltäneestä pirteästä Osakunnasta. Kuohuviini poreilee, osakuntalaiset on koottu yhteen – on juhlan aika.

VIRALLISEMPI FAKTARUUTU TMS

Juhlapuheen piti Lappeenrannan kaupunginjohtaja Kimmo Jarva. Lauleskelun ohella juhlaväki sai myös nauttia Trio Tenuton musiikkiesityksistä. Puheen naiselle piti Antti Kaunismäki ja puheen miehelle Kirsi Mikkonen. Suomenlippua kantoi Antti Kosonen, SKOn lippua Tomi Metsälä ja airuina toimivat Kirsi Mikkonen ja Katri Haapalinna.

SKO GOES HELSINKI!

Se viikonloppu, kun SKO lähti Helsinkiin sukulaisten synttäreitä viettelemään, niin silloin kyllä sattui ja tapahtui. Helsingin yliopiston Savolainen ja Karjalainen Osakunta viettivät nimittäin yhteisiä 110-vuotisjuhliiaan lauantaina 28.2.2015, ja meilläpä SKOssa päätettiin lähteä juhlimaan ystävyysosakuntia oikein kunnan porukalla. Virallisina edustajina juhlaan lähetettiin osakunnan Isäntä ja Emäntä, mutta vahvuuteen liittyivät mukaan myös II Kuraattori ja Pääsihteeri sekä luonnollisesti pääkaupungissa jo valmiiksi asustava SKOn virallinen Helsingin lähettiläs Otso Pohjalainen. Matkassa oli viisi osakuntalaista. Tässä yksi tarinoista.

Kaikki alkoi perjantaina puhtaalta pöydältä. Edessä oli viikonloppu ilman aikaisempaa kokemusta Helsingin osakuntajuhlista, ilman aikaisempaa kokemusta uudesta frakista, sekä lievässä epä tietoisuuden tunteesta siitä, missä tuleva yö tultaisiin viettämään. Isäntä oli luvannut hoitaa majapaikan jostakin epämääräisestä kolkasta kaupunkia, joten eiköhän sitä jostakin katto pään päälle saataisi. Muutkin suunnitelmat olivat täysin muokattavissa. Pääasia, että klo 13 oltaiisiin lauantaina Uudella ylioppilastalolla juhlaa teet päällä ja lahjat taskuissa. Parin tunnin

yöunet ottaneelta oli pätevä suoritus selvittää nukahtamatta kokkareiden aikana. Pizzeria-päivällisen jälkeen nousu sitten alkoikin. Siirryttiin Vanhalle ylioppilastalolle. Pienen odottelun jälkeen päästiin pöytiin ja normaalit vuosijuhlakuviot seurasivat: kätellään vieraat kanssaistujat. Mistä tulette, mitä teette? Jahas, sitten lauletaan. SKOOOOL. Ai täällä puretaan myös skoolaus? Ihme humpuukia, sanon minä. Syödään, lauletaan, syödään, lauletaan. SKOOOOL. Vuosijuhlapuhuja: mähän tunnen tuon. Se on yksi niistä aamuteeveen jälkiviisaista. Okei, sehän on savolainen. Ah! Konferenssipuhelu. Ha-looo.....

Tanssikortti oli harvinaisen hankala täytettävä, kun pöytäseurueessa oli vain kaksi naista, ja molemmilla kourallinen miehiä tyrkyttämässä tanssejaan. Oli luotettava taukoon ja käytävämetsästelyyn. Pari lisätanssiparia tarttui matkaan, mutta ei muutama jäljelle jäänyt tyhjä vuorokaan haitannut; juhlapuvussa on pirullisen kuuma valssata ensimmäisten tanssien jälkeen. Poloneesipari tarttui mukaan viime sekunnilla talon aulasta. Seuraavana päivänä vasta hoksasin, että sehän oli se kannelta soittanut vuosijuhlaesitysjämme. Eihän sieltä meidän

päästämme pöytiä mitään lavalla olleita kasvoja erottanut. Kuka oli keksinyt laittaa korttiin jonkin puolalaisen kansantanssihumpelin, jota kukaan ei osannut tanssia? Ei se mitään. Se tanssittiin! Go with the flow sano!

Jatkot alkoivat Pääsihteerin esittelykierroksella Eteläsuomalaisen Osakunnan tiloissa Uudella, ja esittelyyn saatiin mukaan myös heidän kuraattorinsa. Oli muuten kivat maisemat parvekkeilta. Sibelius seinällä, Mannerheim pihalla. Ei paha. Jutustelun ja Apteekin lääkkeisiin tutustumisen jälkeen palattiin Vinnille savolaisten tiloihin, missä baaritiskit olivat auki ja Isäntä ja Emäntä olivat saaneet käynnistettyä bileet tanssilattialla. Ja taas mentiin.

Epämääräistä sakkia, epämääräisiä keskusteluja, tanssia lattialla ja tanssia ikkunalaudalla. Yö kului nopeasti, väki väheni. Onneksi dokaanin ei tarvinnut sulkea tämän osakunnan ovia, vaan muutama muukin toikkaroi aamupäivällä vielä vanhoilla silmillä aamuauringon valaisemalla osiksella. Sen verran tuli silmiä suljettua sohvanurkalla istuskellessa, että sillikselle lähdetessä piti jonkun ystävällisen neidin töksäyttää olkapäästä kuraattorin kone käyntiin. Pian reippailtiinkin jo tervehenkisesti ympäri

kaupunkia Kappelin aamuvirvoikkeen kautta DGO:lle ja sillikselle. Sillis teki terää mutta pekonia en saanut, vaikka näköpiirissä sitä välillä olikin. Bingostakaan ei voittoa tullut, mutta onneksi kuohuviiniä voitti, kun vähän vilautti seteliä tiskillä. Pääsihteerikin voitti samanlaisen pullon. Sattumaako? Silliksen jälkeen olikin jo lähdevä takaisin majapaikkaan, vaikka juhlat olisivat tarjonneet ensimmäistä kertaa viikonlopun aikana lämmintä saunaa. Pientä paheksuntaa liian myöhäiselle saunavuorolle. No eipä sitä tullut illalla Akateemiseen SaunaSeuraankaan liittyttyä, sen verran uneliasta oli jo autossa paluumatkalla Turkuun. Onneksi ei tarvinnut itse ajaa, ja onneksi ei tarvinnut heti viikon päästä samanlaista reissua tehdä.

Reportterina

II kuraattori Tomi "Tonto" Metsälä

KYLLÄ ÄITI TIETÄÄ JA MUITA KULINAARISEN TUTKIMUKSEN MENETELMIÄ

Don't be proud, mate please don't bother,
go, come on and ask your mother,
how to bake, how to bake, bake that cake...

Näin laului vuoden 2014 Eurovision laulukilpailun Latvian edustaja Aarzemnieki edustuskappaleessaan 'Cake to bake', jonka viestinä oli, että kovinkin sankarityyppi joutuu toisinaan nöyrytymään ja pyytämään neuvoa äidiltään. Samaa neuvoa joutui noudattamaan myös allekirjoittanut kulinaarian tohtori tutkimusuransa alkutaipaleella. Muutama vuosi sitten valmistuneessa väitöskirjassani Tarunhohtoa taikinasta: piparkakkuarquarkitehtuurin rajat ja mahdollisuudet (Nurminen 2011) varsinaisen tutkimuskohteen (piparkakun rakenteelliset ominaisuudet rakennusmateriaalina) lisäksi perehdyimme hehkeän assistenttini Oona Peltosen kanssa myös piparkakkujen väriin. Koska yhden piparkakkurakennelman inspiraation lähteessä oli havaittavissa vaihtelua värisävyissä, toivoin voivani toisintaa tämän rakennelmassani tuottamalla erisävyisiä piparkakkutaikinoita.

Tartuimme haasteeseen pohtimalla, mistä ainesosasta piparkakkutaikina voisi tuon perinteisen kauniin ruskean sävynsä saada. Päätimme lähteä kokeilemaan ratkaisua korvaamalla taikinän kaikki värilliset aines-

osat jollakin vaaleammalla. Käytännössä tämä tarkoitti sitä, että tumma siirappi korvattiin hunajalla ja musta tee valkoisella. Piparkakkutaikinaan kuului myös tummia mausteita, mutta näitä emme lähteneet vaihtamaan, sillä se olisi vaikuttanut liian kriittisesti valmiin tuotteen makuun, eikä sitä ehkä olisi ollut enää tunnistettavissa piparkakuksi. Kokeilumme kuitenkin epäonnistui, sillä tästä muokatusta taikinasta leivotut piparkakut eivät juuri eronneet väriiltään perusohjeen mukaan leivotuista piparkakuista.

Jonkin aikaa väitökseni jälkeen keskustelin äitini kanssa aiheesta, ja kerroin hänelle pääkohdittain tutkimukseni sisällöstä. Mainitsin myös väripulmasta ja harmittelin, ettei ratkaisua tähän ongelmaan ollut löytynyt ennen väitöskirjan valmistumista. Tähän äitini tokaisikin: "mutta eikös se väri tule siitä ruokasoodasta?" Seuraa pitkä hiljaisuus. Ruokasoodan, tuon valkoistakin valkoiseman jauheen, joka muodostaa taikinän kokonaisuudesta miniskuilisen pienen osan, korvaaminen jollakin ei ollut tullut mieleeniäkään. Tarvitsin siis uuden koeasetelman.

Sittemmin löytämäni Ylva Normanin ja Eva Granen teos Piparkakkutalot (2005:12) tuntuisi tukevan tätä päätelmää, sillä heidän valkoisessa piparkakkutaikinassaan käytetään nostatusaineena hirsensarvisuolaa. Taikinasta oli tosin poistettu kaikki muukin piparkakkutaikinaksi sen tekevä, sillä mausteeksi neuvotaan käyttämään setriöljyä ja kardemummaa tai vaniljasokeria, ja siirappikin ohjeesta puuttuu. Tekijät itsekin myöntävät, etteivät vaaleat piparkakut maistu yhtä hyviltä kuin tummat. Päätinkin siis ottaa tulevan koesarjani tavoitteeksi löytää reseptin, jolla saisi tuotettua vaaleita piparkakkuja, jotka vielä maistuisivat tunnistettavasti piparkakuilta.

Koesarjaani kuului tällä kertaa kolme eri taikinaversiota. Taikina 1 oli sama taikina, jota käytin alun perin väitöskirjani piparkakkurakennelmiin, ja se toimisi tässä koesarjassa vertailukappaleena. Taikinaan 2 vaihdoin nostatusaineeksi ruokasoodan tilalle saman määrän leivinjauhetta, mutta muutoin ainesosat olivat samat. Taikinaan 3 vaihdoin nostatusaineen lisäksi alkuperäisen hypoteesimme mukaisesti tummien ainesosien tilalle vaaleampia, eli tumma siirappi korvattiin hunajalla ja musta tee valkoisella. Tämä siksi, että halusin päästä vertailemaan, onko näiden ainesosien vaihtamisella vaikutusta taikinan väriin, kun ruokasooda on poistettu yhtälöstä. Mausteet säilytin samana kaikissa taikinoissa, koska niiden koin olevan oleellisessa osassa piparkakun maun säilyttämisessä. Kaikkia pipareita paistettiin 200-asteisessa uunissa noin 8 minuuttia.

Lopputulokset olivat hyvinkin pitkälti äitini kertoman mukainen. Taikinasta 1 tehdyt piparkakut erosivat väriiltään varsin reippaasti muista kahdesta. Sen sijaan taikinoista 2 ja 3 tehtyjen piparkakkujen välillä värieroa oli havaittavissa vain vähän. Värikköiden ainesosien vaihtamisella värittömäksi siis oli kyllä vaikutusta taikinan väriin mutta huomattavasti vähemmän kuin ruokasoodalla. Osakunnan punaviinikerhoon osallistuvien keskuudessa suoritetun aistinvaraisen arvioinnin perusteella kaikki kolme oli maultaan tunnistettavissa piparkakuiksi, joskin hunajan maun huomasi kolmannelta hyvin selkeästi.

Hunaja tuntui aiheuttaneen myös jonkin verran muutoksia piparkakun rakenteellisiin ominaisuuksiin. Taikinasta 3 valmistetut piparkakut jäivät pehmeämmiksi kuin muut, ja ne olivat jonkin verran taipuisia. Tätä taikinaa ei siis ole suositeltavaa käyttää piparkakkutalojen rakenteellisissa osissa, mutta pienten, ei-kantavien yksityiskohtien valmistukseen se kyllä varmasti soveltuu. Koska taikinan 2 kanssa ei ilmennyt samaa ongel-

maa, voidaan päätellä, ettei rakenteellinen ero johdu ruokasoodan korvaamisesta leivinjauheella. Todennäköisimmin syynä olikin juuri hunajan käyttö, ja ongelman voisi mahdollisesti korjata käyttämällä vaaleana korvaavana ainesosana hunajan sijaan esimerkiksi vaaleaa siirappia, jonka kuvittelisin olevan rakenteellisilta ominaisuuksiltaan lähempänä tummaa siirappia.

Näin päättyi kulinaarian tohtorin tämänkertainen tutkimusmatka elintarvikekemian saloihin. Loppupäätelmänä tästä koesarjasta voidaan todeta, että Latvian euroviisuedustajien sanoituksissa on vinha perä. Kulinaarisen tutkimuksen saralla, erityisesti piparkakun tapaisia perinteikkäitä ruokalajeja tutkittaessa vanhempien sukupolvien tietoutta kannattaa ehdottomasti muistaa hyödyntää. Valitettavan usein tällaista tietoutta ei ole selkeästi mihinkään kirjattu, vaan helpoimmalla pääsee, kun kysäisee äidiltä.

Laura Nurminen, tutkija, kulinaarinen tiedekunta

LÄHTEET

- Norman, Ylva & Granen, Eva. 2005. *Piparkakkutalot. Suom. Laila Rauhamaa. Jyväskylää: Gummerus.*
- Nurminen, Laura. 2011. *Tarunhoitoa taikinasta: piparkakkuarkkitehtuurin rajat ja mahdollisuudet. Väitöskirja: Turun yliopiston kulinaarinen tiedekunta.*
- 'Cake to bake' -laulun sanat:
<https://www.eurovision.tv/event/lyrics?event=1883&song=31193>

VÄLIIN PUTOAJIEN KERHO – CURLINGIA JA KARAOKEA

Kuluneen vuoden aikana VPK:ssa on sattunut ja tapahtunut. Kraldo ja Liis luovuttivat kerhon vetäjyyden allekirjoitaneelle keväällä, tapaamisia on ollut, pöytäkirjat ovat kasvaneet merkittävästi pituutta, uusia jäseniä on liitetty kerhoon runsain mitoin ja nykyään VPK:llakin on oma facebook-ryhmänsä.

Maaliskuun tapaamisessa kerho kokoontui maustamaan viinaa, jonka tuotoksia kokoonnuttiin maistelemaan kesäkuussa vaakunasalissa. Kymmenpäinen raati maisteli maaliskuussa maustetut viinat ja voittajaviinoiksi valikoituivat raparperiratafia ja puolukka-vanilja-ratafia, jotka molemmat saivat täydet pisteet(10/10). Voittajia kuvailtiin mm. seuraavanlaisilla kommentteilla 'tää on tosi hyvää', 'ei ikinä arvais, että tää on jalluun tehtyä', 'menisi aperitiivina', 'tunnan punaviinin oloista'.

Huhtikuussa käytiin pelaamassa curlingia ja kokouksessa keskusteltiin mm. seksi-elä(i)mistä, joiksi valikoituivat fretti, mursu, rotti, vesinokkaeläin, kameleontti, tiikeri, haukimangusti, murrikka ja kettu. Keskustelua herättivät myös vanhat hyvät ajat ja kemistit.

Syyskuussa VPK kokoontui Uusikselle Paskan karaoken iltaan, missä kerholaiset saivat päästää sisäisen idols-tähteytensä irti. Osallistujia oli sateenkaarenvärisen pöytäkirjan mukaan liki 30 ja alla muutamia poimintoja illan aikana lauletuista kappaleista kommenttiraitoiheen.

Kun katsoit minuun: "Yllättävän vaikee se kertosaikeiston ulkopuolinen osa." "Janttia on kosketettu."

Mack the knife: "Tää on eka kerta kun laulan karaokea missään." "Humanisti yrittää lo-giikkaa – paska ja paska ni se on hyvää."

Liikennelaulu: "Tällä lastenlaululla on sukupolvien ajan integroitu lapsia osaksi yhteiskuntaa, joka ei aja lasten päälle."

Little Angel: "Vitun kova, huomaa, että on Tyrmystä."

Tulevia kerhokokoontumisia suunnitellaan parhaillaan facebookissa ja uudet ideat ja jäsenet ovat erittäin lämpimästi tervetulleita.

Saana Kallio,

pudonnut pohjalaisten ja hämäläisten väliin

ISÄNNÄN SKOK-TOBERFEST

Herran vuonna 2015 järjestettiin jo viidennet (5.!) SKOn Oktoberfestit eli nykyään nimeltään SKOktoberfestit. Tällöin voinee sanoa kyseessä olevan perinne. Ja upea perinne on, vaikka itse sanonkin! Olen nyt vuosittain järjestänyt maksimissaan 30–40 ihmiselle niin hyvän Oktoberfest-kokemuksen kuin vain on mahdollista täällä Suomenmaalla. Itse tehtyä Käsespätzleä, makkaraa ja bretzeleitä kaupasta, unohtamatta sitä tärkeintä, eli saksalaista olutta! Tänä vuonna emme valitettavasti saaneet Sohon Torwien Humppatättäjä-sektiota soitamaan. Toivottavasti ensi vuonna tilanne korjaantuu.

Ensimmäisenä vuonna epäilin kovasti, että jäävätkö nämä juhlat vain hyvin marginaalisen ryhmän iloitteluksi, ja odotinkin vain n. kymmenisen ihmistä saapuvaksi. Kuitenkin paikat menivät kuin kuumille kiville ja sama meno on nyt jatkunut samoin joka vuosi. Vetääkö allekirjoittaneen hillitty charmi ihmiset paikalle, laadukas olut, lupaus humppatättäjästä (joskus jopa livebändin muodossa) vai kenties itse tehty Käsespätzle? Kuka tietää, mutta se on varmaa, että joka vuosi ihmiset ovat lähteneet hymyssä suin, eli hauskaa on ollut.

Nyt viidensillä SKOktoberfesteillä tapahtui kauniita asioita. Näimme nimittäin paljon beaaneja, beaanien rekryämiä uusia beaaneja jotka liittyivät ennen tapahtumaa osakuntaan, sekä Germanicalaisia neitosia, jotka allekirjoittanut sai vihdoinkin houkutelua SKOktoberille ja jotka vieläpä pukeutuivat (aitoihin) Dirndleihin. Enää en ollut ainoa (saksalaiseen) kansallispukuun sonnustautunut!

Eipä tästä voi todeta muuta, kuin että ensi vuonna uudestaan, ja vaikka tilat ovat mahdollisesti erit, pidetään juhlat yhtä komeina, ellei komeampina.

Isäntä
Kristian "Kraldo" Dorra

MUISTOJA SKO:N BEANIAJASTA

Päädyin SKO:n jäseneksi osakunnan pu-
naviinikerho ChTR:n kautta. Käytyäni pari
kertaa viikoittaisissa maistelutapaamisissa
satuin kokoukseen SKO:n silloisen I Kuraat-
torin Tomi Metsälän, joka vakuutti minut osa-
kunnan erinomaisuudesta ja sai minut
liittymään jäseneksi.

Eräänä synkkänä marraskuisena iltana osal-
listuin Uusi-S:n vintillä järjestettyyn SKO:n
lauluiltaan. Illan aikana lauloimme SKO:n
laulukirjasta hiukan tuntemattomampia
kappaleita. Noin kymmenen henkilön voimin
lauletuista lauluista mieleeni jäivät sekä hi-
dastempoisuudessaan ja synkkyössään
täysin omaa luokkaansa oleva Kallavesj kuin
hilpeä Kiekkumarallallei, joka yllättäen löytyi
Spotifysta hiukan laulukirjan versiota rons-
kimmilla sanoituksilla.

Saatuani SKO:n beanianpassin täytettyä melko
pienellä vaivalla minut kohotettiin civikseksi
osakunnan pikkujouluissa järjestetyssä sere-
moniassa. Vannottuani valan XXXVI Dokaani
Vaula Vaajasaari kartulla lyöden nimitti minut
tähän korkeaan asemaan. Tapahtumasta jäi
muistoksi myös komea kunniakirja.

-Janne Koskenoja

Kuva: Maija Toivonen

Jallurauhaa julistamassa Jalopeura Rantala, Jalopeura Rantasen kuunnellussa hartaana.

JALOVIINAKERHON KESÄPÄIVÄT

Kauniina heinäkuisena iltana 18.7.2015 Uusikselle kerääntyi runsas joukko Jaloviinan ystäviä juhlistamaan pitkään ja hartaasti odotettuja kesäpäiviä. Jo ennakoon tapahtuman suunnittelu oli vaatinut runsaasti kerhokokouksia, jotka dokumentoitiin jälleen asianmukaisen tarkkaan pöytäkirjoihin. Nämä vessapaperiformaatissa säilyvät tiedonmuruset olivatkin ilmeisesti oleellisia tapahtuman toteutukselle, mutta toimituksen saamien tietojen mukaan niiden tulkinta osoittautui jälleen kovin haastavaksi. Tästä huolimatta monet nerokkaat ideat realisoituivat tähän lämminhenkiseen tapahtumaan.

Vieraita saapuikin tapahtumaan runsaasti. Väkeä oli tullut jälleen Helsingistä asti, ja myös osakunnan senioreja nähtiin juhlistamassa jaloa juomaa. Illan aluksi julistettiin "Jallurauha", joka luettiin juhlallisesti Uusiksen terassilla. Teemanmukaisten alkumaljojen jälkeen siirryttiin pihalle

reippaaseen urheiluun Jallukyykän muodossa. Illan aikana myös sauna ja palju lämpenivät, ja yhdessä kaikkien lempijuoman kanssa yhdistelmä takasi railakkaan illan. Jaloviinakerho osoittikin jälleen kykenevänsä järjestämään kelpo kekkerit sekavahkosta toimintamallistaan huolimatta!

touhua raportoi
Mari Agge

Osakunnan seniorijäsenet toivat myös nestemäisen tervehdyksensä kerholle kotimaisen 10-v. calvadoksen muodossa. Kuvassa Johanssonit, pullo, palju ja Jalopeura Torkkeli.

*Jallukyykän heittävälineen kalibrointia.
Teippthommissa
vasemmalla Pekka
Rantala, Aapo Torkkeli,
Sanna Mäkelä ja Tomi
Metsälä.*

kuva Lauri Hannus

Uusi-S 2012–2015 R.I.P.

SKOn, SHOn ja TPO:n vuoden isoimpia mullistuksia tulee olemaan Uusiksen menetys vuokrasopimuksen päättyessä marraskuun lopussa. Purkutöiden alta on lähdettävä, ja Kirkkotien tontti tulee pian olemaan rakennustyömaana. Lyhyessä ajassa paikka on kuitenkin ehtinyt tarjoamaan monelle osakuntalaiselle railakkaan bilepaikan, kodikkaan toimiston ja tarvittaessa lämpimän viltin ja sohvan. Nyt kuitenkin on tullut aika muistella hieman Uusiksen taivalta, ja sitä osakuntalaisten talkoohenkeä jolla se on muotoutunut. Haastattelin aiheesta osakuntien pitkäaikaista aktiivia Petri Teräspuroa, joka on ollut mukana ensikohtaamisesta saakka.

Teräspuro kertoo paikan löytyneen hieman sattumalta syksyllä 2010. Tuolloin oli tiedossa lähtö B-talon remontin alta, ja väistötilaa etsittiin kiivaasti. Vanha puutalo Kirkkotien päässä oli vapautumassa edellisen vuokralaisen jälkeen, ja vaikka paikka tarvitsi paljon kunnostusta vaikutti se lupaavalta osakuntien käyttöön. Tiloissa oli juuri toiminut moottoripyöräkerho, jonka jäljiltä löytyi varsin erikoisia järjestelyjä. Teräspuro muistelee muun muassa tilan olleen mustaksi ja siniseksi maalattu, sähköjen olleen vaarallisia ja kellarin täynnä epäilyttävääkin roinaa.

Osakuntien aktiivien ja muiden talkoolaisten pitkäjänteisellä uurastuksella paikka saatiin kuitenkin käyttöön. Alusta asti tiedossa oli

tosin 1.2.2012 alkaneen vuokrasopimuksen väliaikaisuus ja Kirkkotien tulevat rakennussuunnitelmat. Hihat käärittiin silti ja tuloksena olikin kelpo biletila. Mukana olivat aktiiveina alusta mm. Teräspuro itse, Hannu-Pekka Schukov, Eikka Laakso, Patrik Niskanen, Tomi Metsälä ja Hannaliina Paa-voseppä. Lisäksi lukuisat talkoolaiset olivat myös ahertamassa. Ullakon toimistot saatiin rakennettua ensin, ja keskikerros valmistui virallisesti vuokrattavaksi syksyllä 2012. Terrassia taas talkoiltiin kuntoon kesällä 2013. Kellaria kunnostivat matkan varrella etenkin Eikka ja Patrik, joilla oli visiona Sohon panijoille soveltuvat tilat. Alakerran lämpötila mahdollisesti nimittäin otolliset olosuhteet toiminnalle, ja Teräspuro huomauttaakin Uusiksen olleen tärkeä panotoiminnan kehitykselle ja lopulta Radbrown syntymiselle.

Uusiksen remontointiin on siis laitettu runsaasti osakuntalaishikeä ja talkoohenkeä, mutta se on tarjonnut vastineeksi myös unohtumattomia hetkiä. Talon menetys ei kuitenkaan ole tarun loppu, ja kuten aika on osoittanut nousevat osakunnat jälleen kuin Feeniks tuhkasta. Osakuntalaisuus ei ole siis seinistä kiinni, ja Teräspuro vinkkaa uusia suunnitelmia olevan tulevaisuudelle. Kannattaakin pysyä kuulolla!

Petri Teräspuroa haastatteli

Mari Agge

NÄHTYÄ, KUULTUA, HAISTETTUA, MAISTETTUA...

HALLITUKSEN KOKOUKSISSA KUULTUA

Hallitusta on muun muassa ilahduttanut uusien jäsenten vyöry osakuntaan, ja jäsenhakemuksia on kirjattu ja tulkittu urakalla.

Aamuöisten jäsenhakemusten käsialatutkimusta: Marika Juhani, s. 1909? Osakunnan ensimmäinen trans-gender-zombie-jäsen?

Fysikaaliset tieteet?

Salolaisten invaasio->Salo-Karjalainen osakunta?

Alussa oli Sohon klovniseinä, Pekka ja kirves.

Koe Uusi-S! Tai rahat takaisin!

Pekka: Ehdotan PJ:ksi Tomi Metsälää, koska syön suklaata.

Rehtori on meidän beaani! Kuka soittaa ja kutsuu beaanibileisiin?

Epäluottamuslause isännälle. "Sinut on häädetty B-talosta. Ole hyvä ja poistu."

Valitaan pöytäntarkastajat...eiku

Osakuntien oma sivari, oisko siisti!

Hallitus harrastaa kokouksissaan myös loogisfilosofista pohdintaa. Keväällä toimitus raportoi päätelmästä "mikään ei ole niin nuorta kuin Aapo." Syksyllä ajattelun hedelmänä syntyi toteamus "mikään ei ole niin suklaista kuin Aapo." Aapo itse kommentoi: "En ole ihan niin suklainen."

POIMINTOJA PÖYKYISTÄ

19.5. Ilmoitusasiat: Isännän piti ottaa kaapista kokis, mutta lihasmuisti ohjasi ottamaan oluen. Olut otettiin.

8.9. SHO ei anna, SKO antaa.

15.9. Sennut: Kukot kilpailutettu.

20.10. Uusiksen hautajaiset: Hammertime, spraytime, vaahtbileet?

Hyveksytyä

Sennut!!!

Viini

Suklaa, Aapolla tai

ilman

Uusiksen sauna

Santtu the someaktiivi

Kerhuhuoneen näpsä

tuuletusikkuna

PAHEKSUTTUA

Kerhuhuoneen "näpsä"

tuuletusikkuna

Paheksunta

Don Opas. Yök.

Uusiksen purku

SHOn klovniseinä

SKOTA PÄÄLLE JA PÖYDÄLLE!

Toimiston laatikosta myytävien perinteisten kannatustuotteiden rinnalle ovat nyt tulleet Internetistä tilattavat SKO-tuotteet. Verkkokaupamme Spreadshirt-sivustolla myy erilaisten paitojen lisäksi myös olkalaukkuja, essuja, tuoppeja, kuppeja sekä lasinalusia. Tulevaisuudessa valikoima tulee entisestään laajenemaan SKOn tunnuksilla ja väreillä varustetuilla tuotteilla. Osa tuotteiden myyntitulosta päättyy luonnollisesti osakunnankin kassaan. Naksuttele siis nettitilaus menemään ja posti tuo palan osakuntaa SKOtiisi!

[HTTP://SKO-KANNATUS.SPREADSHIRT.FI/](http://sko-kannatus.spreadshirt.fi/)

SKOSSA SATTUU JA TAPAHTUU!

Runsasta tapahtumatoimintaa kannattaa bongailta viikkomaileista ja SKOn FB-ryhmästä, "Turun Yliopiston Savo-Karjalainen Osakunta".

Muun muassa sitsejä on tarjolla joka kuukausi, pysy kuulolla!

SYKSYLLÄ MM. LUVASSA:

Osakuntien legendaariset pikkujoulut!

Huima Osakuntaristeily su 13. – ma 14.12. @ Amorella

Eikä kannata myöskään unohtaa:

Jokaviikkoiset päivystykset B-talolla!

Pitkin lukuvuotta pyörivä Kyykkäliiga!

SKOn runsaiden kerhojen toiminnasta saa tietoa viikkomaileista sekä kerhojen FB-ryhmistä. Lisää kerhoista löytyy myös osakunnan omilta kotisivuilta, <http://sko.utu.fi>

SKON SÄÄNNÖLISEMMIN KOKOONTUVAT KERHOT:

Akateeminen SaunaSeura (yhdessä SHO:n ja TPO:n kanssa, a.k.a. ASS) pitää osakuntalaisille ilmaista viikottaista saunavuoroa pääasiassa Uusiksella.

ChTR (Chevaliers de la Table Rouge) on SKOn punaviinikerho ja kokoontuu kerhohuoneessa YO-talo B:ssä keskiviikkoisin klo 19. Tarkoituksena ei ole mikään ryppyotsainen hienostelu, vaan viineihin tutustuminen leppoisissa merkeissä.

SKOn Tosi Miehet, a.k.a. Miestenkerho kokoontuu aina kuun viimeisenä maanantaina. Kerho tarjoaa jäsenilleen mukavaa seuraa oluttuopin ääressä ja järjestää satunnaisesti erilaisia tapahtumia.

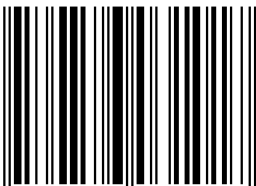
"EPÄSÄÄNNÖLISEMMÄT" KERHOT:

Jaloviinikerho maistelee erilaisia nestemäisiä Jalluja, mutta vaihtoehtoisesti Jallua saa kokouksissa nauttia myös sen kirjallisessa muodossa. Toimintaa on aina grillailu-illoista teemasitseihin.

Näistenkerhon vaihteleva toiminta sisältää monenlaista aina teemailloista pidempiin ompelu- ja elokuvailtamaratoneihin.

SKObio on SKOn elokuvakerho, jossa tapahtuu sekä osakuntien videotykin kuumentamista että excuulia elokuvanäytöksiin.

Väliin Putoajien Kerhon eli VPK:n jokaisella tapaamisella on oma teemansa. Väliin Putoajaksi pääsee saapumalla paikalle tapaamiseen ja kertomalla muille, miksi on oman elämänsä Väliin Putoaja.

9 770786 031017